

بررسی تأثیر قاچاق کالا بر امنیت اجتماعی (مطالعه موردی: استان هرمزگان)

منصوره دسترنج^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۹/۰۳

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۲/۰۹/۰۳

چکیده

قاچاق کالا، بازرگانی غیرقانونی است که آثار اخلاقی زیادی بر متغیرهای امنیتی کشور دارد و یکی از مهمترین عواملی است که نظم و امنیت اجتماعی جامعه را به مخاطره می‌اندازد و خسارت‌های مادی و معنوی فراوانی را به جامعه وارد می‌سازد. از سوی دیگر مهمترین نیاز هر جامعه، تأمین امنیت اجتماعی آن جامعه و افراد آن است. این پژوهش با هدف بررسی و شناسایی تأثیر قاچاق کالا بر امنیت اجتماعی در استان هرمزگان انجام شده است. جامعه آماری پژوهش شامل کارشناسان و مستولان نیروی انتظامی استان هرمزگان که با مقوله قاچاق مرتبط بوده اند، به صورت تمام شمار ۳۰ نفر وبا روش نمونه گیری هدفمند و در دسترس به عنوان نمونه انتخاب گردیدند. این تحقیق با روش پیمایشی و با استفاده از ابزار پرسشنامه انجام گرفت. پس از گردآوری پرسشنامه‌ها، داده‌ها به وسیله نرم افزار آماری SPSS تجزیه و تحلیل شد. ابتدا جدول‌های مربوط به آزمون فرضیه‌ها، محاسبه و سپس معادله پیش‌بینی مربوط به رابطه متغیرهای مستقل تأثیرگذار بر قاچاق کالا و امنیت اجتماعی محاسبه گردید. نتایج تحقیق نشان داد بین متغیرهای عوامل اقتصادی، سیاسی، ساختاری، اجرایی-مدیریتی، جغرافیایی و امنیت اجتماعی با قاچاق کالا رابطه معنادار وجود دارد. از میان عوامل تأثیرگذار، عوامل اقتصادی دارای بالاترین تأثیر و عوامل سیاسی دارای کمترین تأثیر بر قاچاق کالا می‌باشد. تحلیل رگرسیون مرحله به مرحله نشان داد که عوامل جغرافیایی، ساختاری، سیاسی، اقتصادی و اجرایی-مدیریتی، درصد از تغییرهای واریانس متغیر قاچاق کالا را تبیین می‌نمایند.

کلیدواژه‌گان: امنیت اجتماعی، استان هرمزگان، قاچاق، قاچاق کالا

^۱ گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران md.dastranj@pnu.ac.ir

مقدمه

قاچاق کالا به عنوان یک معضل و تهدید امنیتی در ابعاد مختلف سیاسی، اقتصادی، امنیتی، فرهنگی و اجتماعی، در طی چند دهه اخیر توجه سیاست گذاران دولتی، نظامی و انتظامی کشور را به خود معطوف کرده است و به عنوان یکی از دغدغه های اصلی دولتمردان، پدیده چند بعدی است که موجب اخلال در نظام اقتصادی، اجتماعی و امنیت کشور می شود و یکی از مهمترین عواملی است که نظم و امنیت جامعه را به مخاطره می اندازد و خسارت های مادی و معنوی فراوانی را به جامعه وارد می سازد (کهزادی و کهزادی باصری، ۱۳۹۹: ۷۳۷). قاچاق کالا به دلیل عدم پرداخت حقوق و عوارض گمرکی افزون براینکه منجر به واردات ارزان قیمت و به تبع آن کاهش مصرف تولیدات داخلی و نهایتاً رکود و تعطیلی کارخانجات می شود، دولت را از یکی از منابع اصلی تأمین درآمد خود محروم کرده و موجب اختلال در اعمال و اجرای برنامه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دولتی شده و با کاهش رشد و ایجاد رکود اقتصادی، عدم توازن و تعادل در نظام اجتماعی و اقتصادی را به دنبال خواهد داشت که در نهایت، نظام اقتصادی، اجتماعی و به تبع آن نظام سیاسی و امنیت ملی کشور را در معرض تهدید قرار خواهد داد (اصلانی اسلامرز و همکاران، ۱۳۹۴: ۳۵). هر چند بحث قاچاق منحصر به اقتصاد ایران نیست، اما این مسئله در کشور ما به دلیل شرایط خاص جغرافیایی برای ورود و خروج کالا و نیز نبود شرایط با ثبات در کشورهای همسایه بسیار قابل توجه است (کهنه پوشی و شایان، ۱۳۹۲، ۵۲).

مطالعه و ملاحظه آمار و ارقام مربوط به کشفیات قاچاق کالا بیانگر آن است که روند قاچاق کالا روندی رو به رشد و فزاینده دارد. برآوردهای اولیه نشانگر آن است که حجم قاچاق کالا معادل نیمی از صادرات غیرنفتی کشور است (صمدیان و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۴). این امر بیانگر وجود یک معضل در سطح ملی است، از سوی دیگر جستجوی امنیت از مهمترین کشش ها و انگیزه های انسانی است. مهمترین نیاز هر جامعه، تأمین امنیت

اجتماعی آن جامعه و افراد آن است. هیچ عنصری برای پیشرفت، توسعه و تکامل یک جامعه و شکوفایی استعدادها مهم‌تر از عنصر امنیت و تأمین آرامش در جامعه نیست. نامنی اجتماعی یعنی موقعیت‌هایی که در آن گروههای مهمی در یک جامعه احساس می‌کنند، هویت آنها به وسیله برشی عوامل در خطر است و در تلاش‌اند تا از خود دفاع کنند. امنیت نخستین حق شهروندی و تأمین آن مقدم ترین وظیفه حکومت‌ها در برابر شهروندان و زیربنایی ترین مفهوم در زندگی اجتماعی و مدنی است. امنیت دارای ابعاد گوناگونی است که مهم‌ترین آن امنیت اجتماعی است (ویسی، ۱۳۹۵: ۲۱۰). امنیت اجتماعی از دو بعد عینی و ذهنی برخوردار است. در بعد عینی، امنیت اجتماعی به معنی نبود تهدید برای ارزش‌های کسب شده است و در بعد ذهنی مشتمل بر نبود ترس از این که آن ارزش‌ها مورد حمله قرار گیرد (اوینیل، ۲۰۰۲: ۲۶). در این میان قاچاق کالا یکی از عوامل مهم در ایجاد نامنی‌های ملی و اجتماعی محسوب می‌شود. پیامدهای قاچاق کالا بر نامنی اجتماعی می‌توان به شرح زیر برشمرد: افزایش ثروت و قدرت نامشروع، افزایش تورم، رانت خواری، هدر رفتن منابع ملی، رکود صنعت، تضاد طبقاتی، سلطه همه جانبه شرکت‌های چندملیتی، شکست بازار داخلی، کاهش امنیت ملی و عمومی (صمدیان و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۳). با این او صاف پدیده قاچاق کالا و تأثیر آن بر امنیت اجتماعی یک مسئله مهم و قابل بررسی است که ضرورت و اهمیت بررسی تأثیر قاچاق بر امنیت اجتماعی را نشان می‌دهد. آنچه برانگیزندۀ انجام این تحقیق و نگارش این مقاله گردیده است، بررسی پیامدهای ناشی از قاچاق کالا که منجر به نامنی اجتماعی در استان هرمزگان می‌گردد، می‌باشد.

استان هرمزگان با داشتن مرز دریایی با آبهای خلیج فارس و دریای عمان یکی از مهمترین مراکز ورود و خروج کالای قاچاق در کشور محسوب می‌شود. اسکله‌های متعدد ورود و صدور کالا و حجم عظیم بار و مسافر در این مناطق عامل دیگر زمینه ساز قاچاق کالا

^۱ O'Neill

است. موضوع قاچاق کالا و گستردگی آن در استان هرمزگان به گونه ای است که بخش وسیعی از توان نیروهای مسلح، نیروی انتظامی و مرزبانی، وزارت اطلاعات، ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، دستگاه قضایی و گمرک صرف مبارزه و توقیف آنها می گردد.

با توجه به اینکه مصادیق مختلف قاچاق کالا در محدوده استان هرمزگان به عنوان یکی از معضلات کنونی این استان، دغدغه مسئولین و دست اندرکاران امر می باشد و افزون بر این، وقوع این جرایم موجب بروز مسائل اجتماعی و امنیتی در این استان و در سطح کشور می شود، بنابراین در این پژوهش تلاش می شود تا به بررسی علل و عوامل مؤثر بر قاچاق کالا و تأثیر قاچاق کالا بر امنیت اجتماعی در استان هرمزگان و ارائه پیشنهادها و راهبردهای مقابله و کنترل و پیشگیری مناسب با آن پرداخته شود.

سوال اصلی تحقیق

قاچاق کالا چه تاثیری بر امنیت اجتماعی در استان هرمزگان دارد؟

سوال های فرعی تحقیق

۱- عوامل تأثیرگذار بر قاچاق کالا کدامند

۲- درجه تأثیرگذاری هر کدام از عوامل به چه میزان است؟

۳- آیا بین عوامل مؤثر و قاچاق کالا رابطه معناداری وجود دارد؟

هدف تحقیق:

هدف اصلی

بررسی و شناسایی تأثیر قاچاق کالا بر امنیت اجتماعی می باشد.

اهداف فرعی

شناخت وضعیت موجود قاچاق کالا و همچنین شناخت وضعیت امنیت اجتماعی استان، مشخص کردن میزان تأثیر هر یک از عوامل مختلف اقتصادی، جغرافیایی، سیاسی، ساختاری، اجرایی-مدیریتی بر قاچاق کالا مد نظر قرار گرفته است.

ادبیات نظری تحقیق

در دنیای نوین امروز، امنیت، ضمن حفظ اهمیت بنیادین خود، یک مفهوم آرمانی، مدنی و فرهنگی است که از طریق کنش آگاهانه اجتماعی تحقق می‌یابد و نشان دهنده بسندگی نظام‌های حکومتی، متضمن ثبات و استقلال سازمان سیاسی، تعیین کننده کیفیت زندگی مردم و حافظ منافع اساسی کشورها در ابعاد گوناگون است (افشنگ و همکاران، ۱۴۰۰: ۹۸). امنیت به وضعی اطلاق می‌شود که در آن تهدیدی نسبت به ارزش‌های حیاتی یک جامعه وجود نداشته و توانمندی‌ها و شرایط برای تأمین منافع ملی و بهره‌گیری از فرصت‌ها فراهم باشد. امنیت حیاتی ترین و ارزشمندترین کالا برای زندگی شهر و ندان محسوب می‌گردد. امنیت اجتماعی یعنی آرامش و آسودگی خاطری است که جامعه برای اعضای خود ایجاد می‌کند. یکی از خصایص این نوع امنیت، آن است که جامعه مسئول پذیدآوردن آن است. به عبارت دیگر باید بگوییم که یکی از وظایف و اهداف جامعه، همان برقراری امنیت اجتماعی است، این امنیت به قلمروهایی از حفظ حریم فرد مربوط می‌شود که به نحوی در ارتباط با دیگر افراد جامعه هستند (لرنی، ۱۳۸۳: ۲۹). در سطح کلان اجتماعی، امنیت اجتماعی بیش از هر چیز تحت تأثیر قاچاق کالا می‌باشد و قاچاق کالا از جمله معضلاتی است که زیان‌های پیدا و پنهانی را بر پیکره نظام اجتماعی- اقتصادی وارد می‌سازد. در این بخش به طور مفصل در دو قسمت جداگانه امنیت اجتماعی و قاچاق کالا بررسی می‌گردد.

الف- امنیت اجتماعی:

از دیدگاه جامعه شناسی، احساس امنیت در واقع یک تولید اجتماعی است یعنی همه نهادهای اجتماعی در شکل گیری آن نقش ایفا می‌کنند. با این دید طبیعتاً همه ارکان جامعه از جمله مردم، حاکمیت، پلیس و ... در تولید و ارتقای سطح آن نقش کلیدی و لاینک دارند (هزار جریبی، ۱۳۹۰: ۱۳۱). نخستین بار مکتب کپنهاگ، امنیت اجتماعی را توسط باری بوزان مطرح کرد و آن را یکی از ابعاد پنجگانه امنیت ملی معرفی کرد. بوزان

معتقد است که امنیت اجتماعی به قابلیت حفظ الگوهای سنتی زبان، فرهنگ، مذهب و هویت و عرف ملی با شرایط قابل قبولی از تحول مربوط است (بوزان، ۱۳۸۹: ۳۴). اولسن و همکاران (۲۰۰۷) معتقدند که امنیت اجتماعی حد واصل امنیت ملی، توسعه پایدار، امنیت انسانی و مدیریت بحران است (Olsen & et al, 2007: 69).

در تأمین امنیت اجتماعی از منظر قانون اساسی در درجه اول به عهده نیروی انتظامی می باشد که اهم وظایف آن به شرح زیر است:

- ۱- نیروی انتظامی برای تأمین امنیت ملزم به انجام اقدامات پیشگیرانه می باشد.
- ۲- مقابله با ناامنی های اجتماعی و عوامل مخل نظم و امنیت از مهمترین وظایف نیروی انتظامی است.
- ۳- حفاظت و تأمین امنیت جان، مال، ناموس و حیثیت و اخلاق شهروندان از وظایف نیروی انتظامی است (قانون ناجا، مصوب تیر ۱۳۶۹).

بنابراین تأمین امنیت اجتماعی منوط به مراعات قواعد، قوانین و هنجارهای اجتماعی است، زیرا تهدید امنیت اجتماعی از جمله پیامدهای گسترش جرایم و آسیب های اجتماعی است. از سوی دیگر مهم ترین شاخص برای اندازه گیری امنیت اجتماعی، آسیب های اجتماعی است. بیکاری، انواع سرقت، قاچاق، کلاهبرداری، اعتیاد و... از مهمترین مصادیق و شاخص های امنیت اجتماعی به شمار می روند.

ب- **قاچاق کالا:** وارد کردن کالا به کشور یا خارج کردن کالا از کشور به طور غیر مجاز، بیرون بردن کالاهای تجاری از گمرک بدون تسلیم اظهارنامه و پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگان. طبق تعریف سازمان جهانی گمرک^۱ (WCO) قاچاق تخلف گمرکی است شامل جابه جایی کالا در طول مرز گمرکی به روش مخفیانه و به منظور فرار از نظارت گمرکی (کهن پوشی و جلالیان، ۱۳۹۲، ۶۲).

^۱ World Customs Organization

با توجه به ماده ۲ قانون مجازات اسلامی، قاچاق عبارت است از یک جرم کیفری که قانون گذار در قوانین موضوعه از جمله قوانین نحوه اعمال تعزیرات برای قاچاق کالا و ارز و مرتکبین قاچاق، مجازاتهایی از قبیل ضبط کالا، جریمه، حبس یا انهاشم آن پیش بینی کرده است (مستجابی سرهنگی و صادقی، ۱۳۹۳: ۱۱۰). عدمه ترین دلایل ورود کالاهای قاچاق، وجود تقاضای زیاد برای این گونه کالا و حقوق گمرکی و سود بازرگانی می باشد.

قاچاق کالا تا سال های نه چندان دور به شکل کنونی و به عنوان یک مسئله امنیتی مطرح نبود، اما به تدریج با افزایش روزافزون آن و تسری به انواع کالاهای نیز تغییر سیاست های تجاری و اقتصادی دولت، رفته رفته به یک تهدید مبدل شد. پدیده قاچاق از جمله پدیده های بی ثبات کننده امنیت ملی است که بر اساس شرایط مختلف علل، عوامل و روند و نتایج آن نیز متفاوت بوده است. عوامل متعددی بر پیدایش و گسترش قاچاق اثر دارد یا به گونه ای آن را تسهیل می کند. اوضاع سیاسی-امنیتی همسایگان، سودآوری قاچاق، عدم نظارت صحیح بر مرزها، بیکاری، فقر و تنگدستی، نظام ارزی ناکارآمد داخلی، و ... از دیگر عوامل شکل گیری و گسترش قاچاق کالا به شمار می آید. قاچاق پدیده ای یک علتی نیست، بلکه محصول و پیامد مجموعه ای از عوامل اقتصادی، سیاسی، جغرافیایی و ساختاری می باشد. به عقیده برخی کارشناسان یکی از عوامل مؤثر در گسترش ورود کالاهای قاچاق، مرزهای طولانی زمینی، دریایی و فقدان نظارت کافی بر آنهاست.

بوهن (۲۰۰۸) معتقد است که با توجه به محدودیت هایی همچون؛ رشو گیری و فساد مقامات دولتی، خلاه های قانونی، تعریفه های بالا و بیکاری زیاد، سطح پایین خدمات و امکانات، مرزنشینان به قاچاق کالا به عنوان راهکاری مطمئن جهت کسب درآمد و گذران معیشت روی می آورند (بوهن، ۲۰۰۸، ۲۸). بر اساس دیدگاه بهاگواتی و هانسن در

حالت عدم همزمانی قاچاق و تجارت قانونی، قاچاق کالا به کاهش رفاه منجر می‌شود. تحت شرایط خاصی امکان افزایش رفاه نیز وجود دارد. این در حالی است که به هنگام وقوع توأمان تجارت قانونی و قاچاق، قاچاق کالا لزوماً رفاه اجتماعی را کاهش می‌دهد (محکم کار و همکاران، ۱۴۰۱: ۶۱).

وطن پور (۱۳۸۷) در مقاله‌ای به بررسی تأثیر قاچاق کالا بر امنیت اقتصادی جمهوری اسلامی ایران پرداخته است. از جمله آثاری که در این پژوهش به آن پرداخته شده است عبارتند از: اخلاق در سیاست‌های اقتصادی دولت، افزایش فقر، افزایش انحصار و رانت خواری، اختلال در آمارها و داده‌های اقتصادی، افزایش گرایش از تجارت رسمی به سمت قاچاق، تضعیف و کاهش تولید داخل، اختلال در توسعه مناطق مرزی، کاهش درآمدهای دولت، کاهش اشتغال، تضعیف امنیت سرمایه گذاری. ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز (۱۳۸۸) در سند ملی راهبردی مبارزه با قاچاق کالا و ارز، اصول و ارزش‌های حاکم بر مبارزه با قاچاق که باید مد نظر قرار گیرد به شرح زیر بیان نموده است: ۱- اصل دقت، سرعت و صحت عمل، ۲- استقلال، شکوفایی، سلامت و امنیت اقتصادی، ۳- اعتماد سازی و جلب مشارکت عمومی در مبارزه، ۴- استیفاده حقوق عمومی، کاهش تراحم با مردم و توجه به منافع عمومی، ۵- اصل حاکمیت تفکر راهبردی در مبارزه با قاچاق کالا و ارز، ۶- جامعیت و روزآمدی مبارزه با قاچاق، ۷- ترویج فرهنگ تولید کالای کیفی و مصرف کالاهای ایرانی، ۸- اصل تقدم کنترل نرم افزاری بر کنترل ساخت افزاری، ۹- صیانت از سرمایه‌های انسانی، ۱۰- اصل افزایش ریسک قاچاق کالا و ارز به سمت باندهای بزرگ و مرکزیت کشور.

قلی زاده و همکاران (۱۳۸۹) در پژوهشی با عنوان علل و پیامدهای قاچاق کالا در ایران پس از انقلاب اسلامی دریافتند که عوامل متعددی در قاچاق کالا مؤثر هستند. این عوامل به ترتیب اهمیت شامل تعریف بالای کالاهای بیکاری و توسعه نیافتگی مناطق مرزی، خطرپذیری پایین قاچاق، مناطق آزاد و بازارچه‌های مرزی می‌باشد. همچنین بر اساس

یافته های پژوهش، قاچاق کالا باعث رانت خواری، نامتعادل شدن اقتصاد، عدم تعادل در قیمت کالاهای، به هم ریختگی در تولید، از بین رفتن بازار کار و ناکارآمدی نظام اطلاعات کشور شده است. زراء نژاد و ابراهیمی (۱۳۹۱) در مطالعه ای به بررسی قاچاق کالا در ایران و رابطه آن با اقتصاد رسمی پرداخته اند. نتایج تحقیق نشان می دهد تورم، شاخص باز بودن اقتصاد، آموزش و حجم دولت مهم ترین عوامل مؤثر بر قاچاق کالا در ایران هستند و مصرف فرآورده های نفتی و تقاضای پول مهم ترین متغیرهای تأثیرپذیر از قاچاق کالا هستند. عیسی آبادی و شاه قلعه (۱۳۹۲) بیان می دارند که ایران با توجه به موقعیت ژئوپلیتیکی و جغرافیایی خاص خود، سبب گسترش قاچاق کالا و دشواری مبارزه با آن شده است. وجود مرزهای طولانی با همسایگان، کترل و نظارت بر ورود و خروج کالاهای از این مرزها دشوار می سازد. جان پرور و قصری (۱۳۹۳) در تحقیقی با عنوان تبیین عوامل اثربخش بر قاچاق کالا در طول مرزهای ایران دریافتند که عوامل مؤثر بر قاچاق کالا در طول مرزهای ایران شامل عوامل جغرافیایی، عوامل اقتصادی، عوامل اجتماعی و فرهنگی، عوامل سیاسی است. شناخت این عوامل مؤثر بر قاچاق کالا گام اولیه حرکت برای مدیریت و کنترل مرزهای ایران است. قراگوزلو (۱۳۹۶) در تحقیقی به تحلیل عوامل مؤثر بر قاچاق کالا در ایران پرداخته است. نتایج تحقیق نشان داد که مهمترین عوامل مؤثر در قاچاق کالا در ایران عبارتند از : عوامل اقتصادی، سیاسی-نظمی، اجتماعی، جغرافیایی، اجرایی-مدیریتی که عامل اقتصادی بیشترین سهم و عامل اجرایی-مدیریتی کمترین سهم در تبیین قاچاق کالا داشته است. التیامی نیا (۱۴۰۰) در تحقیقی به بررسی اقتصاد سیاسی قاچاق کالا و پیامدهای امنیتی و سیاسی آن در ایران پرداخته است. یافته های پژوهش نشان می دهد قاچاق در کشور، کاهش تولیدات داخلی، کاهش سودآوری و سرمایه گذاری در تولید و بخشهای مختلف اقتصاد کشور، و به تبع آن کاهش اشتغال و افزایش بیکاری را در پی داشته و در نهایت با کاهش اقتدار و حاکمیت دولت، امنیت ملی کشور به مخاطره می افتد. کندری و صادقی (۱۴۰۱) در مطالعه ای

تحت عنوان مبارزه با قاچاق کالا و تأثیر آن بر امنیت اقتصادی و اجتماعی جامعه به این نتیجه رسیدند که بازارچه‌ها در کاهش قاچاق کالا و زمینه‌های ارتکاب آن نقش مؤثر و تعیین کننده دارند، چرا که بازارچه با ایجاد شغل‌های زیادی چه به صورت مستقیم و غیرمستقیم می‌توانند پدیده شوم قاچاق کالا را کنترل کنند. محکم کار و همکاران (۱۴۰۱) در تحقیقی به تبیین قاچاق کالا بر امنیت اقتصادی کشور پرداخته‌اند. نتایج تحقیق نشان داد که قاچاق کالا بر ابعاد امنیت اقتصادی تأثیرگذار است به گونه‌ای که با افزایش قاچاق کالا میزان مشارکت مردمی، سلامت نظام حقوقی، سلامت نظام اداری و میزان رشد اقتصادی کشور کاهش می‌یابد. آرگبین^۱ (۲۰۱۲) در مقاله‌ای به بررسی علل، شدت و زیان‌های قاچاق در نیجریه پرداخته است. نتایج مطالعه نشان می‌دهد که عواملی مانند ضعف قوانین، فساد اداری، پایین بودن کیفیت کالاهای داخلی و عدم هماهنگی میان سازمان‌ها و اداره‌ها از مهم‌ترین عامل در گسترش قاچاق در نیجریه بوده است.

چارچوب نظری تحقیق

مطابق نظریه اقتصادی قاچاق نورتن، با افزایش نرخ تعرفه در ورود کالا به بازار داخلی با فرض عدم کشف قاچاق، مقدار قاچاق نیز افزایش می‌یابد. همچنین اقدامات مبارزه با قاچاق به صورت افزایش نرخ جرمیه، حجم قاچاق را کاهش می‌دهد و انگیزه را برای تجارت قانونی تقویت می‌نماید. بر اساس دیدگاه مکتب سوداگران در مورد قاچاق کالا، بهترین راه ثروتمند شدن یک کشور صدور کالا بیش از ورود آن می‌باشد در این راه هست که گمرکات به حمایت از تولیدات داخلی می‌پردازد و کنترل دولت بر تجارت با تهدید واردات و تشویق صادرات افزایش می‌یابد (سالواتوره، ۱۳۹۴: ۲۱). بر اساس رویکرد کارکردگرایی ساختاری، مرتضی معتقد است وقتی افراد، ابزارهای مشروع برای رسیدن به اهداف را نداشته باشند، ممکن است برای رسیدن به اهداف خود راه‌های غیرقانونی و نامشروع را برگزینند. از آنجایی که این نظریه جرم را ناشی از وضعیت

^۱ Aregbeyen

نابسامان اجتماعی از جمله فقر و محرومیت می داند، از این رو یکی از مهم ترین گرایش ها به قاچاق را فقر و بیکاری می داند (گیدنژ، ۱۳۸۷: ۱۴۱). مرتن عدم تعادل بین اهداف و وسایل دستیابی به این اهداف را مورد توجه قرار می دهد و بیان می دارد بین اهداف و ارزش های اقتصادی و فرهنگی یک تعادل وجود دارد و وقتی این تعادل به هم بخورد نظم اجتماعی از بین می رود و همین عدم تعادل، علت اصلی جرم از جمله قاچاق خواهد بود. اگر در جامعه ارزش های مادی و نیازهای روزافزون به انواع کالاهای گسترش یابد، اما درآمد افراد برای دستیابی به این کالاهای کافی نباشد، فرد را به فعالیت های مجرمانه اقتصادی از جمله قاچاق سوق می دهد (مرتن^۱، ۲۰۰۳، ۶۷۵). به عبارت دیگر وقتی افراد یک جامعه برای برآوردن خواسته هایشان از طریق به کارگیری شیوه های پذیرفته شده فرهنگی و راههای قانونی، ناکام می شوند به سوی راههای غیرقانونی و انحرافی کشیده می شوند، به این ترتیب افراد، ثروت و قدرت را از طریق راههایی چون قاچاق، فحشا، دزدی و ... به دست می آورند. به اعتقاد دورکیم، در زمان های رکود ناگهانی اقتصادی و یا رشد سریع اقتصادی، آشفتگی اجتماعی روی می دهد، لذا در شرایط اجتماعی مستحکم و پایدار آرزوهای انسان ها از طریق هنجارها تنظیم و محدود شده و در مقابل از هم پاشیدگی هنجارها، آرزوهای بی حد و حصر اجتماعی و دائمی پدید آورده و فرد برای رسیدن به آرزوهای خود دست به فعالیت های مجرمانه از جمله قاچاق می زند. بر اساس نظریه فقر و رفاه دیویس، تمایل به فعالیت های مختلف در انسان ها وقتی بروز می کند که پس از یک مرحله رشد اقتصادی یک دوران رکود پیش آید، به طوری که در مرحله رشد اقتصادی انتظارات و نیازهای جدیدی در آن ها به وجود می آید که در عین حال ارضاء نمی شود و در مرحله رکود این انتظارات و نیازها متوقف نمی شود و یا عقب نمی رود بلکه همچنان رشد می یابد ولی امکانات گرچه در ابتدا با سرعت کمتری از

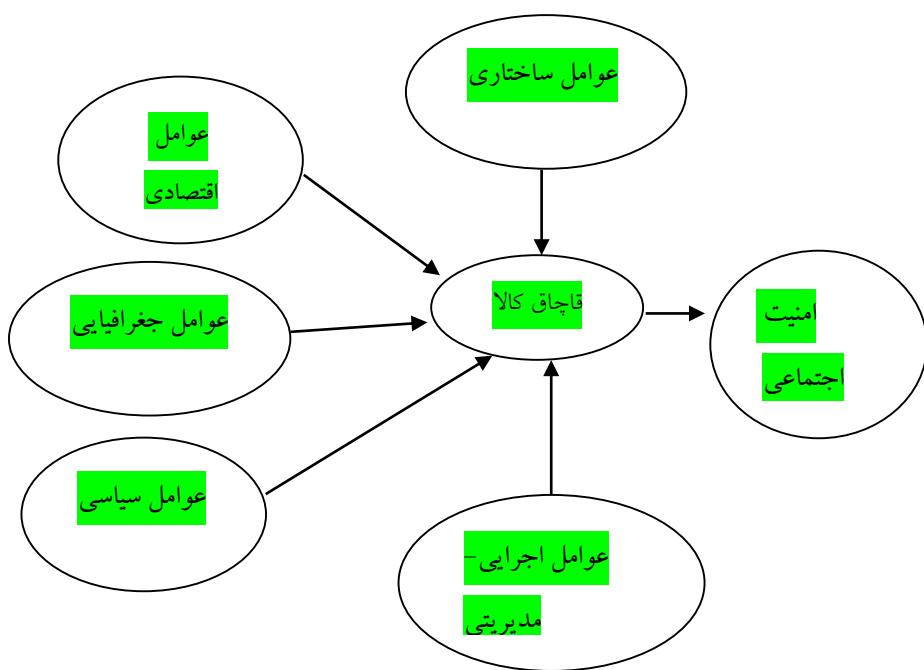
^۱Merton

نیازها رشد می کند اما به زودی باز می ایستد، در نتیجه ناامیدی عمیق فرد را فرا می گیرد (دیویس، ۲۰۰۱: ۲۷۲). نظریه پردازان کترل اجتماعی معتقدند که همه مردم ظرفیت گریز از قانون را دارند و جامعه مدرن فرصت های بسیاری برای فعالیت غیرقانونی فراهم آورده است. فرض اصلی این نظریه این است که ناهمنوایی و کجروی اجتماعی، نتیجه کمبود یا فقدان کترل اجتماعی اعم از رسمی (قضات، ضابطین قضایی، پلیس، زندان و...) و غیر رسمی (خویشاوندان، دوستان، همسایگان، همکاران و...) می باشد. به اعتقاد اسکار نیومن، عوامل فیزیکی با وقوع جرم ارتباط دارد. نظریه فضای قابل دفاع عواملی چون ایجاد قلمرو مناسب و بهبود موقعیت فیزیکی راه حل مقابله با جرم و احساس نامنی می دارد. مطابق نظریه امنیت وجودی گیدنژ، دو وجه امنیت را مطرح می کند: امنیت در وجه عینی به شیوه زندگی نظر دارد، یعنی امکان زندگی برای تمامی افراد به گونه ای که در جوامع مدرن تعریف می شود، فراهم گردد و افراد جامعه از سطح قابل قبولی برای گذران زندگی و انتخاب شیوه زندگی بهره مند باشند. اما امنیت در وجه ذهنی به خشنودی و رضایت فرد از خویش نظر دارد که با چگونگی انتخاب راه و روش زندگی وی محقق می شود. بر اساس نظریه چلبی بر پایه نظرات پارسونز برای تبیین مفهوم امنیت اجتماعی می توان امنیت اجتماعی را این گونه تعریف کرد: مصونیت فرد در مقابل تهدیدهایی است که از جانب کنشگران دولتی و غیردولتی، جان، مال، قکر و توانایی افراد که بر اساس آن چهار بعد احساس امنیت اجتماعی را تهدید می کنند و عبارت اند از: امنیت مالی، امنیت جانی، امنیت فکری و امنیت جمعی (نوری و همکاران، ۱۳۹۹: ۲۱۵).

بررسی نظریه های مطرح شده و مطالعه پیشینه پژوهش بیانگر آن است که اکثر صاحبنظران در بیان علل و زمینه های شکل گیری قاچاق کالا معتقد به عوامل اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، جغرافیایی، امنیتی می باشند که شرایط عمومی کشورها و سیاست هایی که در آن ها اتخاذ می گردد می تواند در گسترش آن ها نقش مهمی داشته باشد.

بر اساس متغیرهای انتخاب شده از نظریه های بالا و با توجه به ماهیت موضوع، به نظر می رسد که ترکیبی از نظریه های کارکردگرایی مرتن، دورکیم، کنترل اجتماعی، نظریه اقتصادی نورتن، دیویس در حوزه قاچاق کالا و دیدگاه نظری گیدنز، پارسونز و چلبی درباره امنیت چارچوب نظریه ک مناسبی برای این پژوهش باشد. با توجه به هدف پژوهش که مبتنی بر شناسایی عوامل تأثیرگذار بر قاچاق کالا و همچنین تأثیر آن بر امنیت اجتماعی منطقه می باشد، مدل نظری پژوهش در زیر ارائه شده است. در این مدل قاچاق کالا تحت تأثیر عوامل و متغیرهای اقتصادی، جغرافیایی، سیاسی، ساختاری، اجرایی- مدیریتی بوده و همچنین قاچاق کالا در مرحله بعد بر روی امنیت اجتماعی تأثیرگذار است.

مدل تحقیق

روش تحقیق

در این تحقیق از پیمایش به عنوان یکی از روش‌های مرسوم در تحقیق‌های کمی استفاده گردیده است. حجم نمونه آماری به صورت تمام شمار که شامل ۳۰ نفر از کارشناسان و مسئولان نیروی انتظامی در شهر بندرعباس که با مقوله قاچاق مرتبط بوده اند، می‌باشد. ابزار سنجش در این پژوهش، پرسشنامه است. به منظور اطمینان یافتن از این که، آیا ابزار پرسشنامه همان چیزی را می‌سنجد که مورد انتظار است، سؤال‌های طراحی شده را استادان و صاحبنظران مورد بررسی قرار دادند و اشکال‌های آن رفع گردید. در واقع این به آن معناست که به منظور اعتبار بخشی به پرسشنامه از اعتبار صوری استفاده شده است. به منظور سنجش پایایی سوال‌های پرسشنامه از روش ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. نتایج گویای آن بود که ضریب آلفای کرونباخ برای طیف عوامل اقتصادی ۰/۷۹۱، عوامل سیاسی ۰/۷۱۳، عوامل ساختاری ۰/۷۲۵، عوامل جغرافیایی ۰/۸۴۱، عوامل اجرایی- مدیریتی ۰/۷۴۶، نامنی ۰/۸۷۸ بوده است. با توجه به مقادیر محاسبه شده آلفای کرونباخ، گویه‌های مربوط به متغیرها از قابلیت اعتماد لازم برخوردار بوده و در پرسشنامه نهایی از سؤال‌های استفاده گردید. به منظور تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی و ابزارهای آمار استنباطی استفاده شد.

تعریف مفهومی و عملیاتی متغیرها

امنیت اجتماعی: امنیت اجتماعی یعنی آرامش و آسودگی خاطری که جامعه برای اعضای خود ایجاد می‌کند. امنیت به معنی مصونیت حقوق فرد از هر نوع تعرض است و چنین مفهومی از امنیت، مقوله‌های مصالح عمومی، عدالت، آزادی، رفاه و ... را در بر می‌گیرد (حیدری فر و حیدری، ۱۳۹۳: ۱۵۹). در این تحقیق، متغیر امنیت اجتماعی در قالب ۱۲ سؤال ساخته و به صورت طیف لیکرت سنجیده شد. پاسخ‌ها به صورت خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم و خیلی کم مشخص و با توجه به مفهوم سؤال‌ها، کدگذاری شدند.

قاچاق کالا: کلمه قاچاق از کلمه ترکی "قاچماق" مشتق شده و به معنای ربوده یا برده است. در لغت نامه دهخدا این کلمه "آنچه ورود آن به کشور و یا معامله آن از طرف دولت من نوع است" معنا شده است (دهخدا، ۱۳۷۱: ۱۸). قاچاق عبارت است از یک جرم کیفری که قانون گذار در قوانین موضوعه از جمله قوانین نحوه اعمال تعزیرات برای قاچاق کالا و ارز و مرتکبین قاچاق، مجازاتهایی از قبیل ضبط کالا، جریمه، حبس یا انهدام آن پیش بینی کرده است (مستجابی سرهنگی و صادقی، ۱۳۹۳: ۱۱۰). قاچاق پدیده ای تک علتی نیست، بلکه محصول و پیامد مجموعه ای از عوامل اقتصادی، سیاسی، جغرافیایی، ساختاری و مدیریتی می باشد. عوامل اقتصادی عبارتند از: نرخ بالای بیکاری، درآمد بالای قاچاق، فقر و تنگدستی ساکنان مرزی، وجود فاصله اقتصادی بین دو کشور همسایه. در پژوهش حاضر عوامل اقتصادی با استفاده از ده گویه در قالب طیف پنج درجه ای لیکرت مورد سنجش قرار گرفته است. عوامل جغرافیایی شامل: موقعیت محوری و ترانزیتی ایران، جغرافیای طبیعی مناطق مرزی، طول مرزهای ایران، کنترل ناکافی مرزها، دسترسی آسان به کشورهای همسایه. عوامل جغرافیایی در پژوهش حاضر با استفاده از شش گویه در قالب طیف پنج درجه ای لیکرت مورد سنجش قرار گرفته است. در عوامل سیاسی می توان به این موارد اشاره کرد: حضور و اشغال نیروهای بیگانه در کشور همسایه، وضعیت روابط سیاسی با کشورهای همسایه، تعدد همسایگان. در پژوهش حاضر با استفاده از پنج گویه در قالب طیف پنج درجه ای لیکرت مورد سنجش قرار گرفته است. عوامل ساختاری به قوانین، مقررات، سیستم ها و روش های انجام امور مربوط می شود که شامل: سیستم نامناسب مالیات در کشور، ناهماهنگی بین سیاستهای اقتصادی، اخذ تعرفه گمرکی و سود بازرگانی بالا از واردات کالا و... می باشد. عوامل ساختاری در پژوهش حاضر با استفاده از هشت گویه در قالب طیف پنج درجه ای لیکرت مورد سنجش قرار گرفته است. عوامل اجرایی-مدیریتی عبارتند از: عدم رعایت قواعد و مقررات گمرکی، عدم نظارت صحیح سرپرستان و مدیران سازمان های مسئول مبارزه با

قاچاق، پایین بودن مجازات، فقدان سیستم کنترل و افشاءی درآمدهای نامشروع کلان در کشور. در پژوهش حاضر عوامل اجرایی-مدیریتی با استفاده از شش گویه در قالب طیف پنج درجه‌ای لیکرت مورد سنجش قرار گرفته است.

یافته‌ها

جدول شماره ۱ نشان می‌دهد از میان عوامل تأثیرگذار بر قاچاق کالا، عوامل اقتصادی دارای بالاترین تأثیر و عوامل سیاسی دارای کمترین تأثیر بر قاچاق کالا می‌باشند. در گویه عوامل اقتصادی بیشترین تأثیر مربوط به وجود بیکاری، در گویه عوامل ساختاری بیشترین تأثیر مربوط به قیمت گذاری نامناسب دولتی، در گویه عوامل سیاسی، عدم نظارت صحیح بر مرزها، در گویه عوامل اجرایی-مدیریتی، عدم نظارت صحیح سرپرستان و مدیران سازمان‌های مسئول مبارزه با قاچاق کالا و در گویه عوامل جغرافیایی، کنترل ناکافی مرزها مهم‌ترین و تأثیرگذارترین عوامل هستند.

جدول ۱- نتایج آزمون میانگین و انحراف معیار عوامل مؤثر بر گسترش قاچاق کالا

متغیر	میانگین	انحراف معیار
عوامل اقتصادی	۳۵/۷۶	۶/۵۴
عوامل سیاسی	۱۵/۷۳	۳/۲۳
عوامل ساختاری	۲۸/۳۶	۵/۱۶
عوامل جغرافیایی	۲۱/۱۶	۵/۱۶
عوامل اجرایی-مدیریتی	۲۲/۰۰	۴/۸۱

جدول ۲- رتبه بندی شاخص های مؤثر بر قاچاق کالا

رتبه	شاخص	میانگین	انحراف معیار
۱	کنترل ناکافی مرز ها و عدم نظارت صحیح بر آن	۴/۱۰	۰/۹۵۹
۲	عدم نظارت صحیح سرپرستان و مدیران سازمان های مسئول مبارزه با قاچاق کالا	۴/۱۰	۱/۰۲
۳	قیمت گذاری نامناسب دولتی	۴/۰۳	۱/۲۷
۴	نرخ بالای بیکاری	۳/۹۳	۰/۹۴۴
۵	بالا بودن نرخ بهره بانکی	۳/۹۳	۰/۹۸۰
۶	درآمد بالای قاچاق	۳/۹۰	۱/۰۲
۷	تفاوت قیمت کالا ها در داخل و خارج	۳/۹۰	۱/۰۲
۸	عدم رعایت قواعد و مقررات گمرکی	۳/۹۰	۱/۰۶
۹	ممنویت ورود بعضی از کالاها	۳/۸۳	۰/۸۷۴
۱۰	دسترسی آسان به کشورهای همسایه	۳/۶۶	۱/۲۱
۱۱	فساد اداری	۳/۶۳	۱/۳۷
۱۲	اخذ تعرفه گمرکی و سود بازرگانی بالا از واردات کالا	۳/۶۳	۱/۱۲
۱۳	ضعف حاکمیت کشورهای همسایه	۳/۶۳	۰/۸۰۸
۱۴	موقعیت و فضای مناسب قاچاق در کشورهای همسایه	۳/۶۰	۱/۰۶
۱۵	سیستم نامناسب مالیات در کشور	۳/۵۶	۰/۹۷۱
۱۶	ناهمانگی بین سیاست های اقتصادی	۳/۵۶	۱/۱۳

فصلنامه علمی راهبرد دفاعی، سال بیست و یکم، شماره هشتاد و سه، پاییز ۱۴۰۲

۱/۳۳	۳/۴۶	فقدان سیستم کنترل و افشاری درآمدهای نامشروع کلان در کشور	۱۷
۱/۱۳	۳/۴۶	نامناسب بودن سیاست‌های تجاری دولتی	۱۸
۱/۱۳	۳/۴۶	وجود انحصارات دولتی و نهادهای عمومی در صادرات و واردات کالا	۱۹
۱/۳۳	۳/۴۳	پایین بودن مجازات	۲۰
۱/۰۹	۳/۳۶	طول مرزهای ایران	۲۱
۱/۲۵	۳/۲۶	جغرافیای طبیعی مناطق مرزی	۲۲
۱/۲۸	۳/۱۶	موقعیت محوری و استراتژیکی ایران	۲۲

جدول ۳- توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب متغیرهای پژوهش

گروه	میانگین	خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم	میانگین
تأثیر افزایش رانت خواری ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی	۳/۷۰	۸ ۲۶/۷	۱۱ ۳۶/۷	۶ ۲۰/۰	۴ ۱۳/۳	۱ ۳/۳	
تأثیر افزایش ثروت و قدرت نامشروع ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی	۳/۴۶	۷ ۲۳/۳	۹ ۳۰/۰	۷ ۲۳/۳	۵ ۱۶/۷	۲ ۶/۷	
تأثیر افزایش تورم ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی	۳/۸۳	۱۰ ۳۳/۳	۷ ۲۳/۳	۱۱ ۳۶/۷	۲ ۶/۷	---- -	

۳/۹۳	۱۳ ۴۳/۳	۷ ۲۳/۳	۶ ۲۰/۰	۳ ۱۰/۰	۱ ۳/۳	تأثیر افزایش بی عدالتی ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی
۴/۲۶	۱۲ ۴۰/۰	۱۵ ۵۰/۰	۲ ۶/۷	۱ ۳/۳	---- -	تأثیر افزایش بیکاری ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی
۳/۴۶	۷ ۲۳/۳	۱۰ ۳۳/۳	۶ ۲۰/۰	۴ ۱۳/۳	۳ ۱۰/۰	تأثیر وابستگی اقتصادی ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی
۴/۴۶	۱۷ ۵۶/۷	۱۰ ۳۳/۳	۳ ۱۰/۰	---- -	---- -	تأثیر افزایش جرم ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی
۴/۱۳	۱۱ ۳۶/۷	۱۴ ۴۶/۷	۴ ۱۳/۳	---- -	۱ ۳/۳	تأثیر افزایش تزلزل خانواده ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی
۳/۷۳	۱۰ ۳۳/۳	۶ ۲۰/۰	۱۱ ۳۶/۷	۲ ۶/۷	۱ ۳/۳	تأثیر افزایش بی میلی به زندگی ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی
۴/۱۳	۱۵ ۵۰/۰	۷ ۲۳/۳	۵ ۱۶/۷	۳ ۱۰/۰	---- -	تأثیر افزایش خشونت ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی

۴/۱۰	۱۳	----	۱۱	۴	۲	تأثیر افزایش هنجارشکنی ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی
۴/۰۰	۱۲	۹	۶	۳	----	تأثیر افزایش فشارهای روانی ناشی از قاچاق کالا در نامنی اجتماعی

همان گونه که داده های جدول ۴ نشان می دهد ضریب همبستگی بین عوامل اقتصادی و قاچاق کالا $R=0.697$ به دست آمده که بیانگر وجود همبستگی مثبت بین متغیرهاست. مقدار $R^2=0.485$ نشان می دهد که عوامل اقتصادی ۴۸/۵ درصد از واریانس متغیر وابسته را در جمعیت نمونه تبیین می کند. همین مقدار برای کل جامعه آماری ۴۶/۷ درصد است.

ضریب همبستگی به دست آمده بین عوامل جغرافیایی و قاچاق کالا $R=-0.776$ می باشد که بیانگر وجود رابطه بین دو متغیر است. با توجه به مقدار $R^2=0.602$ می توان گفت عوامل جغرافیایی ۶۰/۲ درصد از متغیر وابسته را در نمونه و تنها با کمی کاهش یعنی ۵۸/۸ درصد از واریانس متغیر وابسته را در کل جامعه آماری تبیین می کند.

ضریب همبستگی به دست آمده بین عوامل سیاسی و قاچاق کالا $R=0.641$ می باشد که گویای وجود همبستگی بین عوامل سیاسی و قاچاق کالا می باشد. مقدار $R^2=0.411$ نشان می دهد که عوامل سیاسی ۴۱/۱ درصد از واریانس متغیر وابسته را در نمونه تبیین می کند. درصد تبیین واریانس متغیر وابسته توسط عوامل سیاسی در کل جامعه آماری نیز ۳۹ درصد می باشد.

با توجه به نتایج جدول ۴ همبستگی بین عوامل ساختاری و قاچاق کالا $R=0.620$ به دست آمد که نشان دهنده وجود رابطه بین دو متغیر یاد شده می باشد. مقدار $R^2=0.385$

نشان می دهد که عوامل ساختاری ۳۸/۵ درصد واریانس متغیر وابسته را در نمونه مورد مطالعه و تنها با کمی کاهش ۳۶/۳ درصد واریانس متغیر وابسته را در کل جامعه آماری تبیین می کند.

بر اساس نتایج به دست آمده از جدول ۴ میان عوامل اجرایی-مدیریتی و قاچاق کالا همبستگی نسبتاً ضعیفی $R=0/163$ وجود دارد. با توجه به مقدار $t=0/874$ و سطح معنی داری $Sig=0/389$ این فرضیه تأیید نمی شود.

جدول ۴- آزمون رابطه عوامل اقتصادی، جغرافیایی، سیاسی، ساختاری، اجرایی-مدیریتی و قاچاق کالا

Sig	t	F	بta	B	اشتباه استاندا رد	Adj. R ²	R ²	R	متغیر
/000 .	/137 5	/392 26	/697 0	/147 2	1/725 4	0/467	/485 0	/697 0	عوامل اقتصادی
/000 .	/504 6	/304 42	/776 0	/032 3	1/952 2	0/588	/602 0	/776 0	عوامل جغرافیایی
/000 .	/420 4	/033 19	/641 0	/994 3	1/752 5	0/390	/411 0	/641 0	عوامل سیاسی
/000 .	/184 4	/007 17	/620 0	/423 2	1/099 6	0/363	/385 0	/620 0	عوامل ساختاری

۱۳۸۹	/۸۷۴	/۷۶۵	/۱۶۳	/۶۸۳	۲/۲۴۹	۰/۰۰۸	/۰۲۷	/۱۶۳	عوامل
۰	۰	۰	۰	۰	۰	-	۰	۰	اجرایی
									-
									مدیری
									تی

جدول شماره ۵ رابطه میان قاچاق کالا و نامنی اجتماعی را بر اساس ضریب همبستگی نشان می دهد. نتایج گویای آن است که قاچاق کالا همبستگی نسبتاً بالای با نامنی دارد ($R=0/529$). با توجه به مقدار $R^2=0/279$ ، قاچاق کالا ۲۷/۹ درصد از واریانس متغیر وابسته را در نمونه تبیین می کند که این میزان برای کل جامعه آماری ۲۵/۴ درصد می باشد. مقدار $Beta=0/529$ رابطه مثبت و مستقیم را میان دو متغیر نشان می دهد. مقدار $B=0/213$ نشان می دهد که به ازای هر واحد افزایش در متغیر مستقل ۰/۲۱۳ واحد به متغیر وابسته اضافه می شود. با توجه به مقدار $T=3/295$ و سطح معناداری ۰/۰۰۳ رابطه میان این دو متغیر معنادار می باشد.

جدول ۵- آزمون رابطه بین متغیر قاچاق کالا و نامنی اجتماعی

Sig	t	F	بتا	B	اشتباه استاندا رد	Adj. R ²	R ²	R	متغیر
۰/۰۰۳	/۲۹۵	۱/۸۶۰	/۵۲۹	/۲۱۳	۷/۰۳۱	۰/۲۵۴	/۲۷۹	/۵۲۹	قاچاق کالا

رگرسیون چندمتغیره

جدول ۶- عناصر اصلی تحلیل چند متغیره برای پیش بینی متغیر وابسته به روش مرحله به مرحله

F	اشتباه استاندارد	Adj.R ²	R ²	R	نام متغیر
۴۲/۳۰۴	۱۲/۹۵۲	۰/۵۸۸	۰/۶۰۲	۰/۷۷۶	عوامل جغرافیایی
۵۱/۰۷۲	۹/۵۵۶	۰/۷۷۵	۰/۷۹۱	۰/۸۸۹	عوامل ساختاری
۵۴/۷۰۲	۷/۸۷۶	۰/۸۴۷	۰/۸۶۳	۰/۹۲۹	عوامل سیاسی
۸۴/۱۶۴	۵/۷۱۰	۰/۹۲۰	۰/۹۳۱	۰/۹۶۵	عوامل اقتصادی
۱۳۷/۱۴۳	۴/۰۷۶	۰/۹۵۹	۰/۹۶۶	۰/۹۸۳	عوامل اجرایی- مدیریتی

همچنان که از ارقام جدول ۶ مشخص می شود، پس از وارد شدن تمام متغیرها، در نهایت پنج متغیر وارد معادله شده اند که در جدول مشخص می باشد. همانگونه که مشاهده می شود متغیرهای مدل قادر به پیش بینی ۹۶/۶ درصد از تغییرهای واریانس متغیر وابسته می باشند. با توجه به مقادیر بتا، از میان متغیرها، متغیر عوامل جغرافیایی با میزان بتای ۰/۷۷۶ توانسته است بیشترین مقدار از واریانس قاچاق کالا را تبیین و پیش بینی کند، بنابراین تأثیرگذارترین متغیر در قاچاق کالا می باشد. متغیر عوامل ساختاری با بتای

۰/۴۵۰ و عوامل اقتصادی با بتای ۰/۳۲۶ در رتبه دوم و سوم و عوامل اجرایی-مدیریتی با بتای ۰/۱۹۹ کمترین تأثیر بر قاچاق کالا در استان داشته است.

جدول ۷- ضرایب متغیرهای معادله پیش بینی متغیر وابسته

Sig	t	بتا	B	نام متغیر
۰/۰۰۰	۶/۵۰۴	۰/۷۷۶	۳/۰۳۲	عوامل جغرافیایی
۰/۰۰۰	۴/۹۴۳	۰/۴۵۰	۱/۷۵۹	عوامل ساختاری
۰/۰۰۰	۳/۷۰۷	۰/۳۱۳	۱/۹۴۷	عوامل سیاسی
۰/۰۰۰	۴/۹۴۶	۰/۳۲۶	۱/۰۰۵	عوامل اقتصادی
۰/۰۰۰	۵/۰۰۶	۰/۱۹۹	۰/۸۳۳	عوامل اجرایی- مدیریتی

بحث و نتیجه گیری

امنیت اجتماعی مقوله‌ای است که افراد و دولت به همراه یکدیگر در تأمین آن سهیم و شریک هستند، وقتی امنیت اجتماعی تأمین باشد، به گونه طبیعی حقوق افراد جامعه و شهروندان آن تضییع نمی شود و طبقات اجتماعی به یکدیگر ظلم نمی کنند. عامل امنیتی یکی از عوامل مهمی است که هم در بروز قاچاق کالا نقش دارد و هم یکی از پیامدهای مهم آن است.

پدیده قاچاق یکی از عوامل تهدیدکننده نظم و امنیت در جامعه می باشد. افزون بر پیامدهای اقتصادی و اجتماعی یکی از مهم ترین پیامدهای قاچاق گسترش ناامنی است. با شیوع و توسعه قاچاق در یک منطقه به ویژه مناطق مرزی به دلیل عرصه عمل و فعالیت باندهای قاچاق و مافیایی، فضای منطقه امنیتی می شود و زندگی مردم عادی و امنیت

منطقه را تحت تأثیر قرار می دهد. از جمله پیامدهای قاچاق بر امنیت جامعه، ایجاد اختلال در امر اقتصادی، خانواده، فرهنگ، افزایش جرم، خشونت ها و جنایات سازمان یافته و ... می توان نام برد که هر کدام به نوعه خود نیازمند بررسی های دقیق تری است. این پژوهش با هدف بررسی و شناسایی تأثیر قاچاق کالا بر امنیت اجتماعی در استان هرمزگان انجام شد. جامعه آماری شامل ۳۰ نفر از کارشناسان و مسئولان نیروی انتظامی در شهر بندرعباس که با مقوله قاچاق مرتبط بوده اند، می باشد. از روش پیمایشی و ابزار پرسشنامه برای گردآوری داده ها بهره گرفته شد. داده های گردآوری شده از نظر آماری برای آزمون فرضیه ها مورد بررسی قرار گرفتند و نتایج زیر به دست آمد.

پاسخ سوال فرعی اول:

در پاسخ به این سؤال عوامل مؤثر بر قاچاق کالاچه می باشند، نتایج پژوهش حاکی از آن است که از مهم ترین و تأثیرگذارترین عوامل قاچاق کالا در استان، کنترل ناکافی مرز ها و عدم نظارت صحیح بر آن، عدم نظارت صحیح سرپرستان و مدیران سازمان های مسئول مبارزه با قاچاق کالا، قیمت گذاری نامناسب دولتی، نرخ بالای بیکاری، درآمد بالای قاچاق می باشد. از میان عوامل تأثیرگذار، عوامل اقتصادی دارای بالاترین تأثیر و عوامل سیاسی دارای کمترین تأثیر بر قاچاق کالا می باشد.

یافته های این تحقیق نشان می دهد که میان عوامل ساختاری، سیاسی، اقتصادی، جغرافیایی، اجرایی-مدیریتی و قاچاق کالا رابطه معناداری وجود دارد. در این زمینه نتایج این تحقیق با نتایج تحقیق های مسعودی و میرزائی (۱۳۹۳)، جان پرور و قصری (۱۳۹۳)، کریم زاده (۱۳۹۵)، سعدی (۱۳۹۶)، حرافقی و همکاران (۱۳۹۹) هماهنگ می باشد.

پاسخ سوال فرعی دوم:

در پاسخ به این سؤال که آیا بین قاچاق کالا و امنیت اجتماعی رابطه ای وجود دارد؟ بر اساس نتایج پژوهش می توان گفت که بین قاچاق کالا و امنیت اجتماعی رابطه معنادار وجود دارد و با افزایش قاچاق کالا، امنیت اجتماعی کاهش پیدا می کند.

به طور کلی با استفاده از رگرسیون چند متغیره، به شیوه مرحله به مرحله مشخص شد که پنج متغیر بیشترین تأثیر را بر قاچاق کالا دارند. این پنج متغیر که در پنج مرحله وارد معادله شدند عبارتند از: عوامل جغرافیایی، ساختاری، سیاسی، اقتصادی و اجرایی- مدیریتی. در مجموع پنج متغیر یاد شده توانستند ۹۶/۶ درصد از واریانس متغیر وابسته را تبیین نمایند.

پدیده و موضوع "قاچاق کالا" دهها سال است که به عنوان دغدغه مسئولین نظام ج.ا.ا. قرار داشته و ستادهای عریض و زیادی در سازمان و کشور برای مبارزه با این پدیده شوم تشکیل شده است و همانگونه که از نتایج این پژوهش نیز مشخص است عوامل زیادی در بروز این پدیده تاثیر گذار می باشند. اما عامل مهمی که در این مقاله به خوبی به آن پرداخته نشده و به دلیل آنکه جامعه و نمونه آماری تحقیق فقط محدود به همکاران عزیز نیروی انتظامی بوده است. کمتر مورد تاکید قرار گرفته است.

موضوع "قیمت گذاری دستوری" در مورد بسیاری از کالاهای خدمات بهویژه در مورد (دلار) و کالاهای اساسی (مانند بنزین و انواع مختلف انرژی و ...) می باشد.

چراکه وقتی قیمت های کالا توسط دولت سرکوب می شوند و به بهانه حمایت از انتشار آسیب‌پذیر و کاهش قیمت ها در بازار قیمت برخی کالاهای اساسی و راهبردی کمتر از قیمت های بازارهای بین المللی و حتی بازار آزاد در کشورمان تعیین می شود، به طور طبیعی یک تفاوت و شکاف قیمت بین کالاهای در دو طرف مرزهای ج.ا.ایران شکل می گیرد و به طور طبیعی بسیاری از مردمان ساکن در دو طرف مرز (تاکید می شود هم ساکنین کشور خودمان و هم کشورهای همچوار و همسایه) به دلایل مختلف از جمله کسب درآمد بادآوره اقدام به قاچاق کالا در دو طرف مرز نمایند.

بنابراین عامل انتقادی به ویژه قیمت گذاری نادرست کالاهای در داخل کشور عامل اصلی و مهم برای ایجاد پدیده قاچاق در مرزهای کشور است. به عنوان نمونه هنگامی که از دولت آقای دکتر احمدی نژاد قیمت حامل های انرژی به ویژه بنزین و گازوئیل با پرداخت

یارانه به قیمت‌های جهانی نزدیک شد، پدیده قاچاق سوخت در مرزهای کشور به شدت کاهش یافت و قاچاقچیان و بسیاری از مرزنشینان انگیزه‌ای برای قاچاق سوخت نداشتند و ستادهای مبارزه با قاچاق تمرکز خود را روی سایر اقلام به ویژه کالاهای ممنوعه (سلاح و مواد مخدر و...) گذاشتند. بنابراین یکی از پیشنهادهای اساسی که بیشتر انتقاددانان کشور نیز بر آن تاکید دارند پرهیز دولت از ورود به امر قیمت گذاری کالاهای و خدمات و سرکوب کردن قیمت‌ها می‌باشد.

پیشنهادهایی برای پژوهش‌های آتی:

- ۱- بررسی روش‌های مناسب اطلاع رسانی درست و مناسب از طریق رسانه‌های جمعی جهت آگاه کردن مردم از آثار سوء قاچاق کالا برای کشور و منطقه و در نهایت تشویق آنان به مشاغل جایگزین و مناسب دیگر.
- ۲- چگونگی تقویت تعاونی‌ها و بازارچه‌های مرزی به منظور کاهش اقتصاد زیرزمینی؟
- ۳- روش‌های مناسب فرهنگ سازی در ارتباط با مصرف کالاهای داخلی؟
- ۴- چگونگی نظارت بر تبلیغات کالاهای خارجی از طریق رسانه‌های جمعی؟
- ۵- بررسی پیامدهای قیمت گذاری دستوری توسط دولت که موجب ناترازی قیمت کالاهای در بین کشور ما باشد ما با کشورهای همسایه می‌گردد و روش‌های حل این مشکل.

پیشنهادهای اجرایی

- ۱- پیشگیری از قاچاق کالا با مساعی نهادهای مختلف جامعه که با پدیده مذکور در ارتباط هستند، میسر است. چنانکه پدیده قاچاق برگرفته از عوامل مختلفی است و ارائه یک مدل پیشگیری جز با موثر دانستن همه نهادهای مرتبط، ممکن

نیست. از طرف دیگر راهکارهای پیشگیری از قاچاق کالا به وسیله کاهش عوامل تحریک قاچاق کالا محقق می‌شود و مسایلی مانند برخورد سریع و قاطع با سرشاخه‌های اصلی قاچاق بالاترین تأثیر را در پیشگیری از قاچاق کالا دارد.

۲- برگزاری نشست‌های علمی پیرامون تأثیر قاچاق کالا بر حوزه‌های امنیت در ابعاد گوناگون

۳- مبارزه با قاچاق کالا منطقه‌ای و جزء‌نگر نیست و تا ساختار کلان اقتصادی اصلاح نشود امکان ریشه کنی این پدیده وجود ندارد. تا زمانی که اقتصاد بسته و تفاوت قیمت داخل و خارج از کشور بالا باشد قاچاق سودآور می‌شود با اصلاحات کلان باید در مرحله اول سودآوری قاچاق کالا به حداقل برسد. مبارزه با قاچاق کالا می‌بایستی به صورت جدی در دستور کار دولت قرار گیرد و مبارزه با آن احتیاج به یک مدیریت همه جانبه و جهادی دارد و در صورت کنترل آن پیامدهایی از جمله ثبات سیاسی، بالا رفتن سلامت نظام اداری و حقوقی، کاهش خشونت سیاسی و ... را در پی خواهد داشت.

۴- حمایت از تولید داخل، افزایش کیفیت تولیدات داخلی و اصلاح قوانین و مقررات واردات و صادرات می‌تواند بسیار مؤثر باشد. بیان این نکته ضروری است در مبارزه با قاچاق کالا، سازمان‌های مختلف همچون گمرک، سازمان بنادر و دریانوری، تعزیرات حکومتی، دادگستری، مرزبانان دریایی، نیروی انتظامی، نیروهای مسلح، وزارت اطلاعات و ... مرتبط هستند. هر چند طبق قوانین و مقررات تا حدودی وظیفه هر ارگان در مبارزه با قاچاق کالا مشخص شده است ولی باز هم به دلیل مشخص نکردن حدود دقیق این وظایف و اختیارات در برخی از موارد تداخل وظایف این سازمان در امر مبارزه با قاچاق مشاهده می‌شود به گونه‌ای که در برخی موارد مشاهده شده است که بخشی از مرزهای دریایی را مرزبانی نیروی انتظامی و بخشی دیگر را نیروی دریایی سپاه

کنترل می کند، افزون براین کنترل برخی از گلوگاه های ورود و خروج کالا بر عهده تعزیرات حکومتی و برخی از گلوگاه ها بر عهده دادگستری ها است. بنابراین چندین دستگاه اجرایی در زمینه مبارزه با قاچاق کالا مسئولیت دارند. بنابراین همکاری و هماهنگی این دستگاه ها و تعیین جایگاه هر یک از نهادهای مرتبط با آن ها در مبارزه با قاچاق کالا از مهم ترین نکاتی است که باید در این زمینه مورد توجه قرار گیرد.

۵- راه اندازی سامانه های اطلاعاتی شفافیت در حوزه های مختلف و مدیریت و به روزرسانی آن، برای کشف و شناسایی کالاهای قاچاق مورد تاکید است. بنابراین همکاری و هماهنگی این دستگاه ها و تعیین جایگاه هر یک از نهادهای مرتبط با آن ها در مبارزه با قاچاق کالا از مهم ترین نکاتی است که باید در این زمینه مورد توجه قرار گیرد.

۶- شناسایی روش های مناسب برای مقابله با قاچاق، تقویت و تجهیز واحدهای اجرایی مبارزه با قاچاق کالا و نیز استفاده از نظام اطلاعات جغرافیایی در مدیریت و برنامه ریزی مبارزه با قاچاق.

۷- ایجاد اشتغال و درآمد پایدار در حوزه های شهری و روستایی، از این طریق دولت می تواند با سرمایه گذاری و همچنین صرف بخشی از اعتبارات مبارزه فیزیکی با قاچاق کالا و انسداد مرزها از طریق سرمایه گذاری های مولد هم باعث کاهش بیکاری و هم ایجاد منبع درآمدی برای خانوارها و ارتقاء وضعیت معیشتی مردم منطقه شود.

۸- ارائه تسهیلات جهت گسترش مبادلات اقتصادی به صورت رسمی جهت کاهش مبادلات غیر رسمی.

۹- تشدید مجازات در برخورد با قاچاقچیان.

۱۰- افزایش همکاری های بین المللی برای کاهش تردد قاچاق از مسیر ایران.

۱۱- تفاهم و هماهنگی با کشورهای همسایه برای مراقبت از مرزهای مشترک

پیشنهادهای کاربردی

۱- حمایت و ایجاد کارگاه های کوچک تعاونی در مناطق روستایی.

۲- برای جلوگیری از قاچاق کالا می توان مشاغلی ایجاد کرد که جایگزینی مناسب برای آن باشد. هدف اصلی از فعالیت قاچاق، ایجاد درآمد است که فرد به خاطر بیکاری و از روی ناچاری به آن روی آورده است. بنابراین باید جایگزینی برای آن باشد که فرد بتواند از طریق آن معیشت خود و خانواده اش را بگذراند. در این زمینه می توان با سرمایه گذاری بر روی بخش های کشاورزی، صنعت و خدمات اشتغال ایجاد کرد و درآمد ساکنان را افزایش داده و درنهایت شرایط رشد و توسعه فراهم کرد.

۳- حمایت سازنده از تولیدات داخلی و تقویت انگیزه بازارگانان به واردات قانونی.

۴- توسعه و تکمیل سامانه های ردیابی (GPS) کامیون های ترانزیتی، ساماندهی و نظارت بر ترانزیت کالا در قلمرو استان راهبرد دیگری برای مقابله با قاچاق کالا می باشد.

۵- تشدید مبارزه با پولشویی

۶- در نظر گرفتن مجازات های قانونی سنگین به منظور پیشگیری از تحقیق قاچاق و برخورد قاطعانه با مجرمین.

۷- برقراری ارتباط نزدیک تر با کشورهای و ایجاد سیستم یکسان در مبارزه با قاچاق کالا.

منابع

الف) منابع فارسی

- ۱- افشنگ، راشد، شیرخانی، علی، ترابی، محمد (۱۴۰۰). تدوین الگوی امنیتی-اطلاعاتی ج.ا.ایران بر اساس اندیشه های مقام معظم رهبری (مدظله العالی)، فصلنامه علمی راهبرد دفاعی، دوره ۱۹، شماره ۴، شماره پیاپی ۷۶، دی، صص https://ds.sndu.ac.ir/article_1858.html ۹۷-۱۲۱
- ۲- اصلاحی اسلامرز، عابد، دیندارلو، سعید، اصلاحی اسلامرز، امید (۱۳۹۴). بررسی عوامل اجتماعی مؤثر بر گرایش مرزنشینان بانه ای به قاچاق کالا (زمینه ها و راه کارها)، فصلنامه انتظام اجتماعی، دوره ۷، شماره ۲، شماره پیاپی ۲، مرداد، صص http://sopra.jrl.police.ir/article_33638.html ۵۶-۳۳
- ۳- التیامی نیا، رضا (۱۴۰۰). اقتصاد سیاسی قاچاق کالا و پیامدهای امنیتی و سیاسی آن در ایران، فصلنامه جغرافیا (برنامه ریزی منطقه ای)، دوره ۱۱، شماره ۴۳، مرداد، صص ۴۴۹-۴۶۹. https://www.jgeoqeshm.ir/article_132373.html
- ۴- بوزان، باری (۱۳۸۹). مردم، دولت ها و هراس، ترجمه پژوهشکده مطالعات راهبردی، تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی
- ۵- جان پرور، محسن، قصری، محمد (۱۳۹۳). تبیین عوامل اثرگذار بر قاچاق کالا در طول مرزها راهبرد اولیه مدیریت مرزهای ایران، پژوهشنامه جغرافیای انتظامی، دوره ۲، شماره ۷، مهر، صص ۵۵-۸۶. http://pogra.jrl.police.ir/article_9657.html
- ۶- حراقی، مسعود، درویشی، علی، حراقی، مریم (۱۳۹۹). بررسی علل گرایش برخی از مرزنشینان به قاچاق کالا، مطالعه موردی: استان مرزی بوشهر، فصلنامه

- علوم و فنون مرزی، دوره ۹، شماره ۲، شماره پیاپی ۳۳، تیر، صص ۱۲۲-۱۵۴.
http://bst.jrl.police.ir/article_94869.html
- ۷- حیدری فر، محمدرئوف، حیدری، شهریار (۱۳۹۳). بررسی آثار و پیامدهای امنیتی قاچاق کالا(با تأکید بر مناطق مرزی استان کرمانشاه)، فصلنامه راهبرد دفاعی، دوره ۱۲، شماره ۴، شماره پیاپی ۴۸، اسفند، صص ۱۵۱-۱۹۳.
https://ds.sndu.ac.ir/article_685.html
- ۸- دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۱). لغت نامه دهخدا، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- ۹- زراء نژاد، منصور، ابراهیمی، صالح (۱۳۹۱). قاچاق کالا در ایران و رابطه آن با اقتصاد رسمی، دو فصلنامه بررسی های حقوقی، سال دوم، شماره ۴، پاییز و زمستان، صص ۱۳-۵۰.
<https://www.magiran.com/volume/82580>
- ۱۰- سالواتوره، دومینیک (۱۳۹۴). نظریه و مسائل اقتصاد بین الملل، ترجمه هدایت ایران پرور و حسن گلریز، تهران: نشر نی
- ۱۱- ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز (۱۳۸۸). نگاهی به سند ملی راهبردی مبارزه با قاچاق کالا و ارز، دو ماهنامه پژوهشی - تحلیلی اقتصاد پنهان، شماره ۶ و ۷، فروردین تا تیر، صص ۸-۱۲.
- ۱۲- سعدی، سیما (۱۳۹۶). واکاوی و تحلیل عوامل مؤثر بر قاچاق کالا در مناطق مرزی (مطالعه موردنی: شهرستان مریوان)، دو ماهنامه اقتصاد پنهان، سال دوم، شماره ۴، شهریور-آذر، صص ۷۴-۹۸.
http://hem.epe.ir/article_93780.html
- ۱۳- صمدیان، منیرالسادات، کلاکی، حسن، براتی مصلح، محمدسعید (۱۳۹۳). پیامدهای قاچاق کالا از منظر امنیت اجتماعی، فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی، دوره ۵، شماره ۳۸، تیر، صص ۱۳-۳۶..
http://sss.jrl.police.ir/article_11962.html

- ۱۴- عیسی آبادی، ابوالفضل، شاه قلعه، صفوی الله (۱۳۹۲). ژئوپلیتیک ایران و تأثیر آن بر قاچاق کالا، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، دوره ۲۸، شماره ۲، صص ۴۹-۶۸.
<http://georesearch.ir/article-1-472-fa.html>
- ۱۵- قراگوزلو، هادی (۱۳۹۶). تحلیل عوامل مؤثر بر قاچاق کالا در ایران، دو ماهنامه اقتصاد پنهان، سال دوم، شماره ۲، بهار، صص ۷۰-۸۸.
<https://www.magiran.com/paper/2003263>
- ۱۶- قلی زاده، سیدابراهیم، علی پور، عباس، ذوقی بارانی، کاظم (۱۳۸۹). علل و پیامدهای قاچاق کالا در ایران پس از انقلاب اسلامی، فصلنامه دانش انتظامی، دوره ۱۲، شماره ۴، دی، صص ۱۰۹-۱۴۲.
http://pok.jrl.police.ir/article_97044.html
- ۱۷- کریم زاده، مجید (۱۳۹۵). بررسی عوامل مؤثر بر قاچاق کالا و تأثیر آن بر اقتصاد شهرستان مرزی سراوان، فصلنامه انتظام اجتماعی، دوره ۸، شماره ۲، شهریور، صص ۱۷-۳۲.
http://sopra.jrl.police.ir/article_59001.html
- ۱۸- کندری، امیر، صادقی، سیدحسین (۱۴۰۱). مبارزه با قاچاق کالا و تأثیر آن بر امنیت اقتصادی و اجتماعی جامعه، فصلنامه علمی کارآگاه، دوره ۱۶، شماره ۴۹-۷۴، فروردین، صص ۵۸.
- ۱۹- کهزادی، محبوبه، کهزادی باصری، معصومه (۱۳۹۹). نقش ضابطان دادگستری و تعاوینی های مرزی در پیشگیری و کنترل قاچاق کالا و ارز، فصلنامه قانون یار، دوره ۴، شماره ۱۵، پاییز، صص ۷۳۷-۷۶۵.
[/https://ensani.ir/fa/article/451064](https://ensani.ir/fa/article/451064)

- ۲۰ کهنه پوشی، سید هادی، شایان، حمید (۱۳۹۲). بررسی تأثیرات اقتصادی قاچاق کالا بر شهرهای مرزی مطالعه موردي: شهر مریوان، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره ۱۳، شماره ۲۹، تابستان، صص ۵۱-۷۳.
<https://jgs.knu.ac.ir/article-1-1513-fa.html>
- ۲۱ کهنه پوشی، سید هادی، جلالیان، حمید (۱۳۹۲). تأثیر قاچاق کالا بر اقتصاد روستاهای مرزی، مورد: بخش خاو و میرآباد شهرستان مریوان، فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره ۱۱، شماره ۳۲، مهر، صص ۶۱-۷۴.
https://gdij.usb.ac.ir/article_1164.html
- ۲۲ گیدزن، آنتونی (۱۳۸۷). جامعه شناسی، ترجمه منوچهر صبوری، تهران: نشر نی.
- ۲۳ لرنی، منوچهر (۱۳۸۳). آسیب شناسی امنیت، تهران: نشر پیام.
- ۲۴ محکم کار، ایمان، صالحی، سهام، طبری، ربابه، قاسمی، مهدی (۱۴۰۱). تبیین تأثیر قاچاق کالا بر امنیت اقتصادی کشور (مطالعه موردي: استان بوشهر)، فصلنامه امنیت انتظامی دریایی، دوره ۱۳، شماره ۴۹، تابستان، صص ۵۳-۷۰.
http://boushehr.jrl.police.ir/article_100377.html
- ۲۵ مستجابی سرهنگی، حمید، صادقی، محمد (۱۳۹۳). قاچاق کالا در مرزهای دریایی استان هرمزگان و تأثیر آن در امنیت منطقه، فصلنامه انتظام اجتماعی، دوره ۶، شماره ۱، اردیبهشت، صص ۱۰۳-۱۲۴.
http://sopra.jrl.police.ir/article_28153.html
- ۲۶ مسعودی، عباس، میرزائی، محمد (۱۳۹۳). بررسی عوامل مؤثر بر قاچاق کالا در استان های مرزی (مورد مطالعه: استان کردهستان)، پژوهش نامه مطالعات مرزی، دوره ۲، شماره ۱، فروردین، صص ۲۱-۴۴.
http://bss.jrl.police.ir/article_17466.html

- ۲۷ نوری، جواد، بخارایی، احمد، سینایی، سید عطاءالله (۱۳۹۹). مطالعه جامعه شناختی رابطه سرمایه اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی، پژوهش نامه نظم و امنیت انتظامی، دوره ۱۳، شماره ۳، شماره پیاپی ۵۱، مهر، صص ۲۰۳-۲۲۸ http://osra.jrl.police.ir/article_92992.html
- ۲۸ وطن پور، علیرضا (۱۳۸۷). قاچاق کالا و تأثیر آن بر اقتصاد ملی، بررسی های بازرگانی، شماره ۲۸، فروردین و اردیبهشت، صص ۲۴-۶. <https://ensani.ir/fa/article/journal-number/14606>
- ۲۹ ویسی، هادی (۱۳۹۵). بررسی تأثیر عوامل جغرافیایی بر امنیت اجتماعی (مطالعه موردی: استان کرمان)، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، دوره ۳۱، شماره ۱، بهار، صص ۱۷۰-۱۸۶. <https://georesearch.ir/article-1-80-fa.html>
- ۳۰ هزار جریبی، جعفر (۱۳۹۰). احساس امنیت اجتماعی از منظر توسعه گردشگری، مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، دوره ۲۲، شماره ۲، شهریور، صص ۱۲۱-۱۴۳. https://gep.ui.ac.ir/article_18497.html

ب) منابع انگلیسی

- ۱ -Aregbeyen, O (2012). An investigation of the Severity, causes, Impact and Actions againsts Counterfeiting and Smuggling in Nigeria, Mediterranean Journal of Social Sciences, 3(1), 379-392.<https://www.researchgate.net/publication/266163781> _ DOI:[10.5901/mjss.2012.03.01.379](https://doi.org/10.5901/mjss.2012.03.01.379)
- ۲ -Buehn, A(2008). Smuggling around the world: evidece from a structural equation model, Smuggling first draft. Doc first draft 28.02.08 ljubljana, slovenia, august, 25-27. <https://www.zew.de/en/publications/>.

- ۳ Davis, P (2001). Rethinking the Welfare Poverty Approach, the case of Bangladesh, Journal of Global Social Policy, 23(9), 256-278.
- ۴ -Merton, R (2003). Social Structure and Anomie, American Sociological Review, 672-682.
- ۵ -Olsen, O.E & et al(2007). Societal Safety: Concept, Borders and Dilemmas, Journal of Contingencies and Crisis Management, 15(2), 69-79.
- ۶ -ONeill, G(2002). The Trust Fund, the Surplus, and the Real Social Security Problem. Cato Institute Social Security, 26, 1-8.